Ilmajoen rockbändit vuoteen 2010 asti

Ilmajoen rockhistoria on lyhyempi kuin useilla vastaavan kokoisilla paikkakunnilla, tai sitten sen alku on vain tuntemattomampi. 1960-luvulta ei nykytietoisuuteen ole jäänyt yhtään ilmajokelaista rock-yhtyettä. 1970-luvulla niitä oli muutamia, mutta yksikään niistä ei levyttänyt. Paikkakunnan isoin lava Seppälän halli tosin alkoi 1970-luvulla ottaa ohjelmistoonsa myös isompia Suomalaisia rockbändejä. Vasta 1980-luvun alku toi ensimmäiset levyttäneet yhtyeet, näistä Suomen postpunkin harvalukuisiin bändeihin lukeutuvalla Geishalla olisi ollut mahdollisuudet edetä pidemmällekin, mutta liekö esimerkkien puute sai aikaan sen, että yhtye hajosi juuri kun kiinnostus sitä kohtaan oli todella alkanut.

Paikkakunnan elävin rockvaihe sattui 80- ja 90-lukujen taitteeseen. Nuorisotoimi oli tällöin aktiivinen myös rockin suhteen ja alkoi järjestää vuonna 1988 pienbändien sisäfestivaalia Marrasrockia. Kun paikkakunnan oma elävän musiikin yhdistys IMU perustettiin, siirtyi Marrasrockin vetovastuu sille vuonna 1989. Tapahtuma jatkui vuoteen 1992 ja se elvytettiin vuonna 2009. IMU järjesti myös bändi-iltoja paikallisille yhtyeille. Keikka puolelle saatiin parannusta, kun Art Rock Cafe alkoi järjestää keikkoja vuonna 1993. Ilmajoella toimi myös pieni Hooray Records -levymerkin. Se julkaisi ennen kaikkea sen puuhamiehensä Pertti Ahokkaan Mixed-Up Kidsin levyjä, sekä lisäksi sinkut ilmajokelais-seinäjokelais-kurikkalais- kauhajokelaiselta Phoenixilta ja lapualaisilta Uristopazilta ja Fuzzbunniesilta. Paikkakunnalta ponnistaneista bändeistä ehdottomasti kuuluisin on Jack Meatbeat & the Underground, se pääsi nauttimaan jopa pientä kulttisuosiota Euroopassa. Tämä sukupuu pitää sisällään kaikki ilmajokelaiset bändit, jotka tekivät oman levyn ennen vuotta 2010.

Geishan naiset tunsivat Syyskuun soittajat ja pääsivät aloittamaan soittamisen Syyskuun treenikämpällä näiden soittimilla. Omia biisiä alkoi syntyä ja se jälkeen alettiin hankkia omia soittimiakin. Bändistä tuli yksi Suomen harvoista post-punk yhtyeistä. Ensimmäinen keikka oli rockin SM-kisojen karsinnoissa 1982; jatkoon ei päästy. Suosikin Rock kuningaskilvan alkukarsinnan yhtye sen sijaan voitti. Demo tehtiin ja sen perusteella päästiin tekemään Johannalle neljän biisin 12”:nen *Geisha EP* vuonna 1983. Sen jälkeen alkoi tulla isojakin keikkoja, muun muassa Provinssirockissa ja Lords Of The New Churchin lämppärinä Lepakossa. Myös lyhyt Ruotsin kiertue tehtiin. Vuonna 1984 alettiin tekemään pitkäsoittoa Finnvoxin studiossa. Levytekeminen jäi kuitenkin kesken, kun yhtye hajosi opiskelujen aloittamisiin ja perheen perustamisiin.

Geisha (1982-1984)

Jade Pietilä (laulu, kitara) · Jaana Laitila (basso) · Marianne Loppi (rummut)

Pim

Walter's Walk syntyi Kauhajoen Evankelisen opiston ensimmäisellä musiikkilinjan vuosikurssilla 1989-90. Yhtyeen tyyli oli hardrock. Ihan tuoreita soittajia kaverit eivät olleet. Rytmiryhmä oli soittanut Poor Tom-yhtye. Ainoksi levyksi jäi omakustannesingle *Rainbow Maker / Fountain of Life* vuonna 1992.

Walter's Walk #1 (1990-199?)

Simo Alava (laulu, kitara) · Anssi Rantala (rummut, laulu) · Matti Pollari (saksofoni) · Esa Alanko (basso)

Walter's Walk #2 (1990-199x)

Anssi Rantala (rummut, laulu) · Simo Alava (laulu, kitara) · Jukka Mäki (basso) · Matti Pollari (saksofoni) · Jouko Kaivo-oja (kitara)

Baltic Crossing

Antti Järvelä

Solar (198?-198?)

Jarmo Rintasalo (laulu) · Jyrki Rastas (rummut) · Tuomo Aaltonen (basso) · Aki Kammonen (koskettimet) · Seppo Kangas (kitara) · Pekka Tervala (kitara)

Solar oli vain yhden omakustanne singlen tehnyt discohenkinen syntsabändi. *Walking Under Moonlight / One Night Woman* single ilmestyi vuonna 1982. A-puolen biisi päätyi vuonna 2018 Svartin julkaisemalle kokoelmalle *Dance For Your Life – Rare Finnish Funk & Disco 1976-1986.*

Phoenix (1987-1990)

Tero Pulkkinen (laulu) · Antti Ketola (rummut) · Esa Silander (basso) · Erja Silander (koskettimet laulu) · Ari Kivistö (kitara, laulu) · Juha Kivistö (kitara)

Phoenix muotoutui The Bronx pohjalle, kun Ari Kivistön tuli kitaristiksi. hardrockia soittava yhtye osallistui rockin SM-kisoihin vuosina 1987 ja 1989. Vuonna 1989 Phoenix voitti *Wasa Band Open* -kilpailun, josta palkintona oli matka Uumajaan. Siellä yhtye äänitti studionauhan, jota ei julkaistu. Kun Antti Ketola lähti inttiin, rummuissa tuurasivat Ali Kangas-Hynnilä ja Jarkko Mattila. Omakustannesingle *Underwater Submarine / Love And The Storm* ilmestyi vuonna 1989. Viimeisen keikan yhtye soitti Kaustisilla 1990.

Los Olvidados

Lokki-yhtye

Tero Pulkkinen

Mixed-Up Kids #1 (1987-1990)

Pertti Ahokas (laulu, kitara) · Jukka Hakanen (rummut) · Sami Ylikoski (basso, koskettimet) · Esa Mäkynen (kitara, laulu)

Mixed-Up Kidsin esiaste syntyi joskus 1985, mutta lopullisen muotonsa yhtye sai vuonna 1987, kun Pertti Ahokas liittyi bändiin. Muutaman demon jälkeen yhtye teki singlen *All The Kids* vuonna 1990. Se tehtiin Pertti Ahokkaan Hooray Records. Sille levyttivät Mixed-Up Kidsin lisäksi Fuzzbunnies, Mind ja Phoenix. Vuonna 1990 ilmestyi lisäksi single *She Kissed Me* sekä mini-LP *Get Down with It*. Yhtye kasvoi viisimiehiseksi, kun Phoenixin hajottua Juha Kivistö liittyi yhtyeeseen. Vuonna 1991 bändi voitti Tampereella pidetyn bändikisan ja sen palkinto oli studioaikaa äänitettiin Akaan MR-studiolla. Siellä sitten tehtiin single *Bye-bye*. Tämän jälkeen ei levyjä enää tehty, mutta keikkoja sitäkin enemmän vuonna 1991 jopa 50. Yhtyeelle tärkein keikka oli ruotsalaisen Satorin lämppäminen Oulussa. Yhtye teki satunnaisesti keikkoja 2010 ja 2019.

Mixed-Up Kids #2 (1991-1994)

Pertti Ahokas (laulu, kitara) · Jukka Hakanen (rummut) · Sami Ylikoski (basso, koskettimet) · Esa Mäkynen (kitara, laulu) · Juha Kivistö (kitara)

Sydänmaa

Psykedeelistä rockia soittava Jack Meatbeat & the Underground Society perustettiin Ilmajoella 1989. Se siirtyi Helsinkiin 1992, mutta yhtye käsitellään kokonaisuudessaan tässä sukupuussa. Tuon siirtymisen yhteydessä laulajaksi tuli Eduardo Martinez. Eduardo oli Suomen ja Argentiinan kaksoiskansalainen, joka oli tullut Suomeen armeijaan täysin kielellisesti ummikkona ja jäänyt tänne. Jack Meatbeat oli ensimmäinen yhtye, johon hän liittyi. Ennen Helsinkiin siirtymistä yhtye oli ehtinyt tehdä kaksi seiskatuumaista Trash Can Recordille (*See The World* – 1991 ja *Psychobeat* – 1992). Kun vielä tehtiin yksi pikkulevy (*Loaded In Candyland* – 1993), oli vuorossa albumin tekeminen. *Misplaced Devotion* CD:n julkaisi Walesilainen Smokin' Troll vuonna 1994. Levy äänitettiin useammassa eri sessiossa 1993-1994. Jo näihin aikoihin yhtye kiersi Eurooppaa ja tuli kiertämään vielä tiukemmin. Vuonna 1995 perustettiin The Flaming Sideburns, jonka oli aluksi olla vain projektiyhtye. Jukka Suksi, Eduardo Martinez ja Marko Perälä liittyivät Fleimareihin. Useamman vuoden he soittivat kahdessa yhtyeessä ja Meatbeatit tekivät vielä kaksi albumia *Neptuno* (Metamorphos, 1997) ja *Back From World War III* (Munster, 1999) sekä split-EP:n yhdessä La Sectan kanssa (Munster Records 1997). Sitten oli todettava, että Flaming Sideburns vei niin paljon aikaa, että Underground Societyn toiminta lopetettiin. Vuonna 2009 se palasi kuitenkin keikkailemaan kymmenvuoden tauon jälkeen.

Tara 'N' Tellas (1999)

Tero Hautamäki (kehärumpu) · Tara Ni Chonachain (viulu) · Joni Koski (kitara) · Heikki Laakso (basso)

Tara 'N' Tellas oli Irkkuvaikutteista musiikkia tehnyt lyhtyikäinen yhtye, joka teki vain yhden CD-EP:n Irish Locomotive vuonna 1999.

Maisteri T. & Lihan Tie

Pirulainen ammensi folkista ja maailmaanmusiikista ja sotki mukaan svengaavaa rokkia. Bändi teki kaksi täyspitkää CD:tä *Hurja hehku* (2013) ja *Valo viipyä voi* (2015). Lisäksi ensimmäisen CD:n nimibiisi julkaistiin promo CD-singlenä.

Pirulainen (199?-200?)

Esa Alanko (laulu) · Upi Pietikäinen (rummut) · Tero Hautamäki (basso) · Joni Koski (kitara) · Matti Pollari (saksofoni) · Mikko Koskinen (piano)

Pirulainen (201?-)

Esa Alanko (laulu) · Anssi Rantala (rummut) · Tero Hautamäki (basso) · Antti Järvelä (kitara) · Joni Koski (kitara) · Matti Pollari (saksofoni)

Frigg

Laughing Sam's Dolphin

Tohtori Orff & Herra Dalcroze

Azarok oli yhden miehen projekti, joka soitti folk vaikutteista black metallia. Sen takan on E. Hereticius, joka asui aluksi Ilmajoella, mutta muutti jossain vaiheessa Asikkalaan. Demoja hän on tehnyt reilut kymmenen ja Encyclopaedia Metallumin mukaan varsinaisia albumeja on ilmestynyt neljä. Näistä vain *Origo* löytyy Discogista. Se kertoo miehen musiikista paljon, sillä levy sisältää vain kuusi kappaletta, mutta niillä on pituutta yhteensä 53 minuuttia. 2017 Azarok muutti nimensä Runeudden.

Azarok (2002-2017)

”E. Hereticius” Emil Paavola (kaikki soittimet, laulu)

Funerium on Azarokin Emil Paavola sivuprojekti, jossa hän esiintyi nimellä E.P. Funerium soitti death metallia, jonka teksteissä pääaihena oli kuolema. Myös nimeä Bastard ov Betlehem on kokoonpanosta käytetty. Demojen lisäksi on ilmestynyt CDr:inä albumi *Cultus Deorum Aliorum* (2012) ja CD-EP *Nihil in Omnino Nusquam* (2012).

Runeudden

Funerium (2005-)

”E.P.” Emil Paavola (kaikki soittimet, laulu)

Jack Meatbeat & the Underground Society #1 (1989-1992)

Vesa Hellsten (laulu) · Petri "Pete Liha" Mukkala (rummut) · Marko "Kostaja" Perälä (basso) · Jukka Suksi (kitara) · Pekka Hellsten (kitara) · Hannu-Pekka Björkman (kitara)

Jack Meatbeat & the Underground Society #2 (1992-1994)

Eduardo Martinez (laulu) · Petri "Pete Liha" Mukkala (rummut) · Jukka Suksi (kitara) · Pekka Hellsten (kitara) · Marko "Kostaja" Perälä (basso)

Jack Meatbeat & the Underground Society #3 (1994)

Eduardo Martinez (laulu) · Petri "Pete Liha" Mukkala (rummut) · Ewo Rytkönen (basso) · Jukka Suksi (kitara) · Pekka Hellsten (kitara)

Jack Meatbeat & the Underground Society #4 (1994-1999)

Eduardo Martinez (laulu) · Marko "Kostaja" Perälä (basso) · Jukka Suksi (kitara) · Pekka Hellsten (kitara) · Petri "Pete Liha" Mukkala (rummut)

The Flaming Sideburns

Babylon Whores

Veljekset Otto ja Eetu perustivat Me Wokkivihannekset Ne Luumäet yhteen innoittamana. Tyylisuunta oli tietenkin ramopunk ja bändi pääsi sisään ramoscenee vuoden 2009 Ramopunk-piknikillä. Samana vuonna ilmestyi demo CD-EP *Ulos mun teeveestä*. Vuonna 2010 bändi voitti *Ramoviisut*-kilpailuun ja pääsi sen myötä levyttämään Killer Recordille. 2011 ilmestyi EP *Sä & mä* niin vinyylinä kuin CD:nä. 2012 tuli albumi *Me Wokkivihannekset*. Sen jälkeen yhtye on toiminut hiukan satunnaisemmin.

Me Wokkivihannekset #1 (2008-2011)

Eetu Mantere (kitara) · Otto Mantere (kitara, laulu) · Ville Koskiniemi (basso) · Juha Latvala (rummut)

Me Wokkivihannekset #1 (2011-)

Eetu Mantere (kitara) · Otto Mantere (kitara, laulu) · Ville Koskiniemi (basso) · Lauri Nurttila (rummut)

Copyright Jukka Junttila